

Günter Alfred Gala

Narozen ve 2. světové válce, v období Protektorátu Čechy a Morava, dne 25. října 1940, ve městě Troppau - dnešní Opavě, do německé rodiny Jana a Anny Galových.

Tatínek, rodilý Němec, ovládal český a polský jazyk. Díky tomu pracoval jako zástupce Nejvyššího prezidenta finančního úřadu celých Sudet v Opavě. Bojoval ve druhé světové válce. V jejím samotném závěru padl do zajetí angloamerických spojenců. Ze zajetí se mu podařilo vymanit. Vrátil se domů koncem roku 1946 a nikdy se o válečných útrapách více nezmínil. Vždy se vyhýbal odpovědím.

Maminka s vystudovanými slovanskými jazyky – ruština a čeština – přijala nabídku náčelníka štábu průzkumného útvaru k vykonávání činnosti tlumočnice, ke konci války pomáhala sovětským vojákům. Jednalo se o nebezpečnou činnost na frontových liniích Wehrmacht. Kromě jiného učila i hře na klavír. Po válce pracovala jako dělnice.

Vystudoval Střední stavební průmyslovou školu v Opavě. Profesní život zasvětil projektové činnosti v investiční výstavbě, mj. pracoval v pražské projekční kanceláři na postu koordinátora projektové přípravy výstavby Základní školy a gymnázia ve Vítkově, ulice Komenského 754.

Absolvent vojenské školy výsadkové praporu v Krnově, nejprve jako žák, později jako instruktor s velitelskou funkcí až do civilu roku 1962.

V mrazivém prosinci 1944 americká letadla silně bombardovala Opavu. Po bombardování města se stal jejich byt na dnešní ulici Englišova (dříve Komendaweg) neobyvatelný. Od ledna 1945 našli bezpečný úkryt v budově vojenského štábu 1. ukrajinského frontu SSSR v Budišově nad Budišovkou, kde maminka v převleku do jejich uniformy se znalostí ruštiny dělala tlumočnicí.

Následoval nouzový přesun za babičkou do Budišova nad Budišovkou. Město Budišov nad Budišovkou bylo tehdy německy vyklidněné a plně obsazené Rudou armádou 1. ukrajinského frontu.

Po skončení druhé světové války, v důsledku vyhánění Němců z Československé republiky a výměrem ze dne 29. 10. 1946, byl posazen do posledního transportu k odsunu za hranice Československé republiky, do Německa - zóna Spojených států amerických. Těsně před odjezdem vlakového transportu z Budišova nad Budišovkou byl jeho rodině transport zrušen. Dodnes neví proč.

Mezitím jim byl konfiskován majetek – rodný dům a všechno v něm s úředním označením: „Nepřátelský“. Bydleli v náhradním domě na stejné ulici a ve stejném městě. Z cizího domu se musel tatínek dívat na ten svůj přes ulici a znovu jej získal zpět až po deseti letech.

V rámci počestňování mu bylo poválečnými českými úřady odebráno křestní jméno Günter a nahrazeno českou verzí Vintíř. S tímto jménem v říjnu 1946 zasedl do lavice 1. třídy Obecné školy v Budišově nad Budišovkou bez znalosti slůvka češtiny. Ve škole se hovořilo pouze česky. Tuto dobu prožíval velmi neradostně. Občas se mu posmívali, že je Němec. S pomocí maminky se rychle adaptoval v prostředí české školy. Maminka byla jeho první učitelkou pro něj nového jazyka - českého. Jméno Vintíř používal do roku 2017, než obdržel rozhodnutí Spolkového úřadu v Německu, že mu je vráceno německé státní občanství. Okamžitě mu bylo zrušeno jméno Vintíř a znovu se prokazuje jménem Günter.

V 50. letech 20. století byl postaven na smuteční tryznu v Budišově nad Budišovkou v oblečení československého pionýra jako čestná stráž u katafalku napřed Josifa Vissarionoviče Stalina a vzápětí i

Klementa Gottwalda. Paradox: vnitřně Němec. S radostí nosil červený pionýrský šátek, byl vyhodnocen jako nejlepší pionýr Československé republiky s odměnou pozvání k prezidentu republiky Antonínu Zápotockému a desetidenního pobytu na nejkrásnějších místech Prahy.

Dne 19. května 1962 se na zámku v Hradci nad Moravicí oženil s osudovou ženou - Vlastou. Povoláním učitelka a dlouholetá ředitelka Základní školy a gymnázia ve Vítkově v Komenského ulici č. 754. Žili spolu šťastně 60 let. Jen smrt je rozdělila! Na Boží hod vánoční v roce 2022 paní Vlastě náhle dotlouklo srdce ve věku 82 let. Společně vychovali syna a dceru.

Pan Günter Alfred Gala žije ve Vítkově, ve svých 85 letech je stále aktivně velmi činný, je držitelem mnoha Čestných uznání za obětavou práci. Radost mu dělají vnoučata a pravnouček.